

Μυλοτόπια

Μυλοτόπια¹: Μικρές αιώνιες πολιτείες, ιστορίες πέτρινες...

Mills Site: Small eternal cities, Stories of Stone

Στα ερειπωμένο μυλοτόπια ο χρόνος μοιάζει να έχει σταματήσει. Κινούνται σε ρυθμούς παρελθόντος που εκπέμπουν «μηνύματα» προς το μέλλον. Νομίζεις πως σου φωνάζουν: «Σώσε με»! Εσύ δεν έχεις, παρά να ακούσεις το κάλεσμα της πέτρινης πολιτείας και να φωνάξεις μαζί της. Οι αλευρόμυλοι στην περιοχή μας ήταν φτιαγμένοι από πέτρα του τόπου μας, σε σχήμα «πέταλου», δηλαδή πεταλόσχημοι. Χτίζονταν σε συγκεκριμένο σημείο της περιοχής, για να μπορούν να εκμεταλλευτούν τη φορά και τη δύναμη του ανέμου ο οποίος γυρνούσε τα πανιά τους και στη συνέχεια τις μυλόπετρες που άλεθαν το σιτάρι.

In the ruined mills' places, time seems to have stopped. They move in the rhythm of the past that transmit "messages" to the future. You think they are shouting to you: "Save me"! All you have to do is hear the call of the stone city and shout with it. The flour mills in our area were made of local stone, in the shape of a "horseshoe", that is, horseshoe-shaped mills.

They were built at a specific point of the area, so that they could take advantage of the direction and strength of the wind which turned their sails and then the millstones that ground the wheat.

¹ Μυλοτόπι: Το μέρος, ο τόπος που έχει πολλούς αλευρόμυλους
Mills' site : The place where there are a lot of windmills

«Όλα τ' άλέθουν οι μολόπετρες και γίνονται άστρα²...»

The millstones grind everything and they become stars.

Κάποτε άκουγες τραγούδια και γέλια μέσα στους αλευρόμυλους. Μυλωνάδες με μεγάλες ποδιές, πρόσωπα με ασπρισμένα γένια και μαλλιά από το αλεύρι, αγρότες που κουβαλούσανε το «μαλάμά» τους στον μύλο. Τότε, η ένωση ανθρώπου και φύσης εκφράζονταν μέσα από μία σχέση ιερή! Ήταν η εποχή που το αλεύρι δεν πωλούνταν συσκευασμένο και κάθε οικογένεια καλλιεργούσε τα δικά της σιτηρά για να το παράξει. Σήμερα, οι μύλοι στέκονται θλιμμένοι και «ηττημένοι» από την τεχνολογία! Σε αρκετούς εγκαταλελειμμένους αλευρόμυλους, υπάρχουν ακόμα οι τεράστιες μολόπετρες που άλεθαν το σιτάρι θαρρείς και περιμένουν τη στιγμή που θα αναστηλωθούν και θα λειτουργήσουν ξανά.

Once upon a time, you could hear songs and laughter inside the flour mills. Workers in long aprons, faces with whitened beards and hair from the flour, farmers carrying their "malama" to the mill. Back then, the union of man and nature was expressed through a sacred relationship! It was the time when flour was not sold packaged and each family grew its own grains to produce it.

Today, the mills stand sad and somehow "defeated" by the technology! In several abandoned flour mills, the huge millstones that once ground the wheat still exist, seemingly waiting for the time when they will be restored and put into operation again.

² Γ. Σεφέρης: Θερινό Ηλιοστάσιο
G. Seferis: Summer Solstice

Metamorphosis: «Μια μέρα μου έλεγες, θα ξυπνήσω άστρο ...»

Transformation: "One day you told me, I will wake up as a star..."

Τα χρόνια πέρασαν, οι ηττημένοι όμως, πετρόμυλοι άντεξαν στη φθορά του χρόνου! Ο άνθρωπος παλαιότερα έθετε ως «συνέταιρο» τον εαυτό του μπροστά στη φύση και την αντιμετώπιζε αιφορικά, σαν ένα φιλικό συμπλήρωμα της δικής του ύπαρξης. Θα μπορούσαμε να πούμε το ίδιο σήμερα; Καμιά φορά αναρωτιέσαι εάν μπορεί να συμβεί ένα θαύμα και να πάρει ζωή ξανά ένα ερειπωμένο μυλοτόπι. Όλα όμως, γίνονται εάν αγαπήσουμε την παράδοση και τον πολιτισμό του τόπου μας και τον δούμε αιφορικά! Σήμερα, η φωνή του ανεμόμυλου έφτασε στα αφτιά μας. Τα πανιά του έδωσαν ζωή! Τον ακούσαμε να μας λέει: «Έρχομαι μέσα από τα χαλάσματα. Έτσι ήμουν πριν πολλά χρόνια και έτσι θέλω να παραμείνω. Κάπως έτσι, ξεκίνησε η Metamorphosi!

The years have passed, but the defeated, stone mills withstood the ravages of time! The man of the past placed himself as a "partner" in the hands of nature and treated it sustainably, as a friendly complement to his own existence. Could we say the same today? Sometimes you wonder if a miracle can happen and a ruined mill site can come back to life. But everything can happen if we love the tradition and the culture of our place and treat it sustainably! Today, the voice of the windmill reached our ears. Its sails gave life! We heard it tell us: "I come through the ruins. That's how I was many years ago and that's how I want to stay. That's how, transformation has begun!

Μικρή ζωντανή πολιτεία! Φως, ανάμεσα στα χαλάσματα ...

A small, living city! Light, amidst the ruins...

Η ζωή ήρθε από τα χαλάσματα, λες και ένα χέρι θεόσταλτο έπλυνε το σύννεφο πους τους σκέπαζε, καθάρισε τον ουρανό και άνοιξε το δρόμο της «Ανάστασης» μέσα από τα χαλάσματα και τα ερείπια και την ερήμωσή τους. Τους έκαναν χώρο να σταθούν, να κινηθούν έτσι ώστε να υπάρξουν σε μία όμορφη κοινωνία! Σήμερα, αρκετά Μυλοτόπια έχουν ανακαινισθεί, ενώ άλλα περιμένουν στη σειρά τους, επειδή είναι άρρηκτα δεμένοι με την ιστορία, τον πολιτισμό του τόπου μας και τις ιστορικές μνήμες των κατοίκων της. Χρησιμοποιούνται είτε ως ξενώνες φιλοξενίας τουριστών, είτε ως μικρά καφενεία, είτε ως Λαογραφικά μουσεία της περιοχής, προσδίδοντας μία νότα ανάπτυξης.

Life revived from the ruins, as if a hand sent by God washed away the cloud that covered them, cleared the sky and opened the way to "Resurrection" through the ruins and their desolation. They made room for them to stand, to move so that they could exist in a beautiful society! Today, several Mills sites have been renovated, while others are waiting for their turn, because they are inextricably linked to the history, culture of our place and the historical memories of its inhabitants. They are used either as tourist hostels, as small cafes, or as folklore museums of the area, adding a sense of development.

Τοπίο συμβίωσης του χτες και του σήμερα (σπίτι και μικρό μουσείο)

A landscape where yesterday and today coexist (House and small museum)

Η αναφορά στο παραδοσιακό τοπίο και στις αναπαραστάσεις που σχετίζονται με παλαιότερες μορφές κοινωνικής οργάνωσης σκιαγραφεί εκείνο που τώρα δεν υπάρχει, όμως, έχει χαραχθεί στη μνήμη μιας κοινωνίας και ενός τόπου. Τα αποτυπώματα στο τοπίο εμφανίζονται στο σήμερα ως μνημεία, ως μικρές ιστορίες μνήμης των ανθρώπων μέσα στη φύση και αποτελούν τμήματα της πολιτιστικής κληρονομιάς ενός τόπου.

Η μνήμη και οι υλιστικές εκδηλώσεις δεν αποτελούν μόνο ένα συμβολικό και πολιτιστικό κεφάλαιο ενός συγκεκριμένου τόπου, αλλά ταυτόχρονα μπορούν να αποτελέσουν έναν σημαντικό επενδυτικό παράγοντα στο παρόν και στο μέλλον. Έτσι, τα μνημεία του παρελθόντος αντιμετωπίζονται, αφενός ως έμπρακτη απόδειξη μιας συγκεκριμένης εποχής, αφετέρου ως μια πιθανή σφαίρα δραστηριότητας,

The reference to the traditional landscape and to the representations related to older forms of social organization outlines something that now doesn't exist, but it has been engraved in the memory of the society and the place itself. The imprints on the landscape appear today as monuments, as short stories of people's memory in the nature, and constitute parts of the cultural heritage of the place. Memories and festivities are not only a symbolic and cultural chapter of the history of a specific place, but at the same time they can become an important investment factor in the present and the future. Thus, monuments of the past should be treated, not only as a practical evidence of the history of a specific era, but also as a potential activity that can boost the economy of the place.